

Henning Philipsen (SF):

Årsagen til, at jeg tager ordet, er, at justitsministeren sagde, at her er ikke tale om fagbevægelsens og arbejderbevægelsens hævdvundne rettigheder, så vidt jeg forstod justitsministeren. Men hvorfor i alverden så dette dagsordenshaløj? Hvorfor har man foreslået en dagsorden? Tror man virkelig, at højrefløjen her i salen har foreslået en dagsorden, hvori man bare vil bekræfte arbejderbevægelsens og fagbevægelsens hævdvundne rettigheder? Det, højrefløjen her i salen er gået til angreb på, er netop fagbevægelsens og arbejderbevægelsens hidtil hævdvundne rettigheder. Og så synes jeg ærlig talt, det er stærkt nok, at justitsministeren nu kommer og siger, at der er ikke tale om med dette dagsordensforslag at ville angribe de hævdvundne rettigheder, som fagbevægelsen og arbejderbevægelsen har. Jeg har det diametralt modsatte indtryk, for ellers var der ingen mening i, at der blev foreslået en dagsorden for 12-13 timer siden, som regeringen og socialdemokratiet nu er i færd med at tilslutte sig.

Når justitsministeren hertil yderligere siger, at her ikke er tale om, som hr. Wilhjelm hævdede, at kriminalisere handlinger, så beder jeg om et svar om ikke fra justitsministeren, så fra såvel hr. Kjeld Olesen som ikke mindst fra formanden for folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Når der i dette dagsordensforslag står, at det drejer sig også om herunder at sikre fri ind- og udbringning af varer til en blokeret virksomhed, ville det være rimeligt, om vi fik en forklaring på, hvordan man så i givet fald ville forholde sig til allerede etablerede og varslede blokader af skibe, som sejler under bekvemmelighedsflag, og som agter at komme her til landet, og som dansk fagbevægelse, som LO, har erklæret blokade over for. For her er jo altså tale om, at man på den måde vil prøve på frit at bringe ind og ud varer til danske raffinaderier og andre virksomheder. Vi beder venligst om et svar herpå, fordi det har i høj grad relation hertil, og så kunne det måske i høj grad have relation til spørgsmålet om ministerens bemærkninger om troen på, hvad der bliver sagt. Det vil vise sig, om man kan tro på, hvad henholdsvis ministeren og andre medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe siger, hvis det er således, at vi kan få et klart og

entydigt svar på, at den etablerede blokade, som LO står bag ved i forbindelse med de skibe, der sejler under bekvemmelighedsflag, også vil blive respekteret, eller om dette dagsordensforslag underminerer den blokade, som LO har erklæret. Det synes jeg var meget, meget væsentligt at få et svar på.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Efter justitsministerens meget klare udtalelser kan jeg opfordre til at stemme for den dagsorden, som de 5 septemberforligspartier er nået til enighed om. Det fremgik jo klart af justitsministerens bemærkninger, at det, ministeren ønsker, er at gennemføre en ordning her i landet, så man sikrer lov, ro og orden i de situationer, der her er tale om, at gennemføre den retshåndhævelse, der er nødvendig, sikre, at borgerne kan færdes frit og anvende de midler dertil, som er påkrævet.

Jeg lagde også mærke til, at justitsministeren nu på regeringens vegne accepterer, at det kan ske ved hjælp af en politivedtægt. Det viser vel, at det, der rygtevis har været tale om hele dagen, at den dagsorden, der blev foreslået i formiddags, kunne fremkalde et valg, har været ganske forkert. For når regeringen nu kan acceptere en politivedtægtsordning, så kunne man selvfølgelig ikke foretage udskrivning af valg på grundlag af den dagsorden, der blev foreslået i formiddags. Det kan en regering simpelt hen ikke gøre, når man tænker på de vældige problemer, der er med hensyn til vor fortvivlede økonomi, arbejdsløshed og andet. Men vi er altså kommet hjem.

Jeg kan kun takke ministeren for den måde, hvorpå han ikke alene ved denne lejlighed, men også ved tidligere lejligheder har prøvet på at løse en sag, der burde løses for at sikre friheden. Vi var blevet færdige noget tidligere på det konservative folkepartis grundlag, end vi bliver det nu, hvis justitsministeren havde haft noget mere bevægelsesfrihed på et tidligere tidspunkt.

Men der er vel én ting, der er godt for det forhandlingsforløb, der har været. Jeg lagde mærke til, at økonomiministerens i går sagde i et svar til hr. Poul Schlüter, at fagbevægelsen og socialdemokratiet er to sider af samme arbejderbevægelse. Det tror jeg